

zahraničních věcí pod č. 96/2001 Sb.m.s.), a proto poškozený utrpěl embolii plic, jejíž příčinou bylo vmetení krevní sraženiny z levé stehenní tepny do plicních tepen a následkem toho poškozený dne 30.1.2013 zemřel, neboť podle čl. 4 Úmluvy jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví, včetně vědeckého výzkumu, je nutno provádět v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy a podle § 49 odst. 1 písm. a) zák.č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách je zdravotnický pracovník povinen poskytovat zdravotní služby, ke kterým získal odbornou nebo specializovanou způsobilost podle jiných právních předpisů, v rozsahu odpovídajícím jeho způsobilosti, zdravotnímu stavu pacienta, na náležité odborné úrovni a řídit se etickými principy,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou podala obžalobu na MUDr. Schrödera pro zločin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.

Na základě podané obžaloby bylo provedeno několik hlavních líčení u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou a dne 3. listopadu 2015 byl vyhlášen rozsudek, kterým byl obžalovaný uznán vinným a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce jeden rok s podmíněným odkladem tohoto výkonu trestu na dobu v délce dva roky. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce odvolání, kdy na základě tohoto odvolání rozhodl odvolací soud Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 4 února 2016 sp.zn. 55 To 5/2016 tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b),, c) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Z odůvodnění tohoto usnesení bylo zřejmé, že ve věci je třeba nechat vypracovat revizní znalecký posudek, neboť znalecké posudky, které byly vypracovány již dříve, nebyly ve shodě, kdy ze znaleckého posudku, ze kterého soud I. stupně vycházel, vypracovaný MUDr. Richardem Lukášem, vyplynulo, že obžalovaný MUDr. J. S. v daném případě porušil profesní povinnost zdravotnického pracovníka. Ze znaleckého posudku MUDr. Radka Matlachy vyplynulo, že ze strany MUDr. J. S. nedošlo k porušení pravidel léčby. Ke shodným závěrům došla i odborná komise pro chirurgii Vědecké rady České lékařské komory, kdy závěry této komise u hlavního líčení stvrdil i Doc. MUDr. Karel Havlíček, který uvedl, že hodnocení problému bylo třeba hodnotit ex ante a komise dospěla k závěru, že nedošlo k porušení pravidel lékařské vědy a uznávaných postupů a nešlo tak o odborné pochybení.

S ohledem na tyto skutečnosti, kdy byly podány dva znalecké posudky rozdílných závěrů, byla věc vrácena odvolacím soudem k novému projednání soudu I. stupně s tím, že je třeba ve věci nechat vypracovat revizní znalecký posudek a teprve na základě takto vypracovaného posudku lze učinit spolehlivé závěry.

Z výše uvedených důvodů soud přibral k podání znaleckého posudku znalecký ústav z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie Nemocnici na Bulovce Praha 8 dne 6. května 2016. Znalecký posudek byl zaslán soudu dne 7.12.2016. V mezidobí byl soudu zaslán ze strany

obhájce vypracovaný revizní znalecký posudek, na základě jeho žádosti, MUDr. Bedřichem Helmem.

Ve věci bylo nařízeno hlavní líčení na den 27.1.2017, kdy však v mezidobí došlo ke zbavení funkce soudce přisedícího Jana Lamače a došlo tedy ke změně složení senátu.

Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil, kdy požádal o konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti a zároveň, prostřednictvím obhájce, souhlasil s přečtením provedených důkazů z předchozích hlavních líčení podle § 219 odst. 2 tr. řádu.

Hlavní líčení tedy bylo konáno podle § 202 odst. 5 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného a zároveň byly zopakovány dříve provedené důkazy u hlavních líčení, ke kterým nebylo žádných připomínek.

Podle § 110a tr. řádu byly konstatovány závěry revizního znaleckého posudku, předloženého ze strany obhajoby, kdy MUDr. Helm při odpovědích na otázky položené obhájcem dospěl k závěru, že MUDr. S██████ postupoval při léčbě pacienta J██████ C██████ správně a jeho postup byl na náležité odborné úrovni. Při léčbě tohoto pacienta se MUDr. S██████ nedopustil pochybení, neboť vycházel z doporučení, které pro Českou republiku bylo vydáno ve smyslu vhodnosti aplikace prevence tromboembolické choroby zhruba 10 dní, maximálně 12 dní. Rovněž při hodnocení znaleckých posudků a odborného posudku nedospěl MUDr. Helm k tomu, že by bylo třeba tyto revidovat, neboť dospěly ke shodným závěrům. Pokud jde o znalecký posudek MUDr. Lukáše, tak znalec konstatoval, že tento znalecký posudek je z hlediska širokého rozboru příčin správný, kdy se však závěry jeho znaleckého posudku opírají o zjištění situace v USA, přičemž etnikum tohoto státu je zásadním způsobem odlišné od etnika v České republice a nelze tedy závěry těchto zjištění jednoznačně vztahovat i na poměry v Čechách.

U hlavního líčení byly rovněž přečteny závěry revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu nemocnice na Bulovce, kterým byl jednak zhodnocen postup MUDr. J██████ S██████, při postupu léčby pacienta J██████ C██████ a rovněž byly porovnány závěry již podaných znaleckých posudků.

Závěr znaleckého posudku ohledně postupu léčby vycházel z toho, že obecně neexistují právní normy předepisující a jasně definující prevenci tromboembolické nemoci (TEN). Všechny dostupné informace o postupech prevence jsou formulovány jako doporučení vycházející z klinických studií. Minimální doporučená délka profylaxe je 10 – 14 dnů, což bylo v daném případě splněno při podávání farmakologické prevence TEN po dobu 12 dnů. V době, kdy byl pacient propouštěn do domácího léčení byl jeho zdravotní stav po subjektivní stránce dobrý, stěžoval si na minimální bolest kolem operované kyčle. Dle objektivního nálezu bylo konstatováno, že dolní končetiny jsou bez otoku, bez známek flebotrombózy, což jsou známky přítomnosti krevní sraženiny v hlubokém žilním systému. Tato zjištění byla zaznamenána dne 26.1. i 27.1.2013 a shodný nález na dolních končetinách byl konstatován i fyzioterapeutkou dne 27.1.2013, která v tento den prováděla s J██████ C██████ rehabilitaci dle ordinace ošetřujícího lékaře. Pacient byl v té době samostatný se postavit, zvládal chůzi s berlemi a bylo doporučeno odlehčování. Na základě uvedených faktů dospěla znalecká komise k závěru, že v den propuštění J██████ C██████ do domácího ošetřování bylo riziko vzniku TEN vyhodnoceno jako nízké a prevenci TEN MUDr. S██████ v propouštěcí zprávě nedoporučil shodně jako operátor v Německu, který do propouštěcí zprávy nijak dobu profylaxe TEN nespecifikoval. V tomto případě je tedy možné postup MUDr. S██████ ex

ante hodnotit jako správný, kdy vznik smrtelné komplikace u J. C. lze považovat za důsledek přípustného rizika výkonu lékařského povolání.

Pokud byly porovnávány již vypracované znalecké posudky bylo konstatováno, že se všechny posudky shodují v tom, že neexistuje jasně stanovený postup a předpis podávání profylaxe TEN. Jsou vydávána doporučení vypracovaná na základě mezinárodních studií, která mají hodnotu obecně uznávaných standardů založených na důkazech. Hodnocení rizika a určení délky profylaxe je tedy individuální zodpovědností ošetřujícího lékaře, který by měl umět svoje rozhodnutí zdůvodnit na základě okamžitého nálezu a situace u konkrétního pacienta. Zcela jednoznačně se znalecká komise přiklonila k závěrům posudku MUDr. Bedřicha Helma i k závěrům odborného posudku Odborové komise pro chirurgii vědecké rady České lékařské komory. Ohledně znaleckého posudku MUDr. Matlacha bylo konstatováno, že závěr o lékařském pochybení je stanoven nejednoznačně a podmíněně neznalostí existence vnitřního předpisu Nemocnice Jablonec nad Nisou. Znalecká komise tuto směrnici vyžádala a zjistila, že MUDr. S. neporušil ani obecná doporučení, ani vnitřní předpis pracoviště.

Znalecká komise ohledně závěrů znaleckého posudku MUDr. Lukáše, PhD. uvedla, že nelze se závěrem, že postup lékaře byl „non lege artis“ souhlasit, neboť lékař se rozhodoval na základě aktuálního stavu pacienta C. a tento zdravotní stav nenasvědčoval vniku fatálních komplikací po propuštění, kdy bylo vycházeno i ze subjektivních pocitů pacienta. Znalecká komise v této souvislosti poukázala i na značný rozpor v informacích ohledně potíží J. C. po propuštění z nemocnice. Dle ranního vyšetření lékaře, fyzioterapeutky i záznamu subjektivního stavu pacienta neměl J. C. výrazné bolesti o čemž svědčily i záznamy o podávání analgetik. Z výpovědi manželky následně bylo zjištěno, že J. C., po příchodu domů uváděl již velkou bolest, která ho imobilizovala na lůžku. Taková náhlá změna zdravotního stavu není zcela obvyklá. Pokud však nastala měla být okamžitě vyhledána lékařská pomoc.

Soud po doplnění dokazování, především revizními znaleckými posudky dospěl k závěru, že ze strany MUDr. J. S. jako ošetřujícího lékaře pacienta J. C., ohledně jeho léčby bylo postupováno „lege artis“ jak jednoznačným způsobem vyplynulo z vypracovaných revizních znaleckých posudků. Soud není kompetentní posuzovat léčebný postup lékaře, v tomto případě je plně odkázán na vypracované znalecké posudky. Jak bylo tedy výše uvedeno nebylo ze strany MUDr. S. zjištěno, v jeho postupu léčby J. C. jakékoli pochybení. Nebyly zjištěny ani žádné skutečnosti, které by zakládaly právní odpovědnost lékaře za úmrtí pacienta a nebyla zjištěna, na základě znaleckých posudků ani žádná vzájemná souvislost mezi léčebným postupem MUDr. S. a následnou fatální komplikací u J. C.

Soud z takto provedeného dokazování dospěl k závěru, že ze strany MUDr. S. nebyly naplněny znaky skutkové podstaty zločinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť z provedených znaleckých posudků nebylo prokázáno, že by MUDr. S. porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, neboť závěry znaleckých posudků jednoznačně uvádějí, že postup léčby pacienta C. ze strany lékaře byl „lege artis“. Z těchto znaleckých posudků je zřejmé i to, že MUDr. S. neporušil žádnou z povinností lékařského povolání, kdy se při léčbě pacienta opíral jednak o objektivní zjištění na základě vyšetření, dále o subjektivní sdělení pacienta a zároveň postupoval při léčbě pacienta v souladu se stanovenými standardy i v souladu s vnitřním předpisem Nemocnice Jablonec nad Nisou.

Návrh státní zástupkyně na postoupení projednávaného jednání podle § 222 odst. 2 tr. řádu jinému orgánu, který by toto jednání mohl posoudit případně jako kárné provinění soud neakceptoval, neboť z provedeného dokazování nelze vyvodit takový závěr, že by jiným orgánem jednání mohlo být posouzeno jako kárné provinění, neboť ze znaleckých posudků je naprosto zřejmé, že k jakémukoli pochybení ze strany ošetřujícího lékaře nedošlo, kdy postup při stanovení léčby byl v souladu se všemi standardy i vnitřními předpisy Nemocnice Jablonec nad Nisou stanovenými pro léčbu pacientů při prevenci tromboembolické nemoci.

Ze všech výše uvedených důvodů soud MUDr. J. S. podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou, neboť jednoznačným způsobem nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to písemně ve třech vyhotoveních. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně) odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného (§§ 248 odst. 1, 251, 252, 246, 249 tr. řádu).

V Jablonci nad Nisou dne 27. ledna .2017

JUDr. Alena Štěpánová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Jana Perczynská